

Klädda möbler

Fåtöljer med bara ett armstöd. Skåp med zick-zackmönstrad klädsel. Funktionella, samtidigt som de ger en känsla av installation. Vad vill de säga?

Maja Svendsdotters fåtöljer är uppkäftiga med sina ”vinkande” armstöd. Här är vi, se oss! Den svart-vitmönstrade är vildare, med sina virvlar av hopsydd randiga tyger, som kalejdoskop. Den andra har långsamt vågformade ränder rinnande utmed formen. Skåpet är resligt, starkt. Här är ränderna brutna, isärklippta och sedan hopsydda igen.

MÖBELGRUPPEN är Majas examensarbete på Carl Malmsten Furniture Studies. Vägen till det färdiga resultatet är en del av hennes livsresa, på flera sätt. Som liten var hon nära textilen, ofta på besök i mamma Lillevi Hultmans ateljé. Bolstervarstyger är en självklar del av det textila arvet, ränderna, bruket och återbruket. Det randiga tyget på skåpet är ett äldre bolster, med avigan vänd utåt.

LAPPTÄCKEN känns också självklara, som en idé att ta sats ifrån och som en skapande form. Det finns mycket att hämta i folkkonsten. Både när det gäller textil men även möbler, självklara former som skapades för att fungera. Ofta gjordes de i en symbios med textil; med sydda dynor för att ”mjuka upp” och göra det bekvämt.

UNDER SIN STUDIETID i möbeldesign på Carl Malmsten reste hon våren 2011 till Mexico och Tecnológico de Monterrey Campus Guadalajara. Hon fick studera industridesign med tyngdpunkt på hantverkstekniker. En av uppgifterna var att ställa sig frågan hur en framtida ritual kan se ut – gestalta den med ett mexikanskt hantverk och sätta in det i ett helt nytt sammanhang.

Maja tog fasta på fenomenet med vårt ständiga tv-tittande, hur vi med ny teknik har möjligheten att se mer och mer program, dygnet runt, hur det påverkar oss. Finns det en önskan från makten att vi ska se allt samtidigt, som en hypnos?

I den traditionella mexikanska randiga textilen, *Sarape*, skapade hon det hon kallar hypnosnurror. De monterades på högtalare och en baslåda som kunde kopplas till tv-apparaten. Blicken sugas in i högtalarnas mittpunkter. Färgerna, kulörerna och mönstren ger tillsammans en perfekt illusion.

TILLBAKA I SVERIGE arbetade hon vidare med idéer kring att skapa former från randiga tyger och nu sätta det på möbler.

– Idag är textilen ofta lyft bort från möbelns form. Det skapas en stol och det textila ska vara lull-lull och utbytbar. Som något som adderas på slutet. Varför?

Maja resonerar kring hur textil ofta är synonymt med det kvinnliga, möblers konstruktion däremot är en manlig tradition. Genom att göra textilen utbytbar sätter man det feminina åt sidan, förminskar det och underordnar det möbelns form.

I MAJAS MÖBLER vänder hon på begreppen. Tygerna tar plats, det är där arbetet ligger, sömnaden och tanken om mönster och hur de kan kommunicera med en form. Och en fåtölj med bara ett armstöd, varför har du gjort den?

Svaret ligger nära Maja själv. För en tid sedan drabbades hon av diskbräck. Hon hade svårt att sitta i en ”vanlig” stol. Intuitivt ville hon lägga ett ben över ett armstöd och samtidigt vrida kroppen, men det fanns ingen naturlig form för

det. Nu finns den. Och när hennes vänner provar dem får fåtöjlerna klart godkänt. Det är en möbel att vara i. Är de en innovation, något helt nytt? Ja, på sätt och vis och samtidigt inte, poängterar Maja. Stolar av krokvuxet har funnits, lapptäckten med underfundiga mosaikmönster har funnits, men i kombination, nja det är nog helt nytt.

Maja går nu sitt femte år på Inredningsarkitektur/Möbeldesign på Konstfack i Stockholm. Hon tar med sig sina idéer om hur en möbel kan bli mer ”hel” in i nya projekt. Våren 2014 ställer hon ut på examensutställningen. Det ska bli spännande att se vad hon kommer att visa. A

MAJA SVENSDOTTER

Född: 1980 i Linköping
Utbildning: Nyckelviksskolan 2007-08.
Carl Malmsten-Furniture Studies
Möbeldesign kandidatprogram 2009-12.
Utbytestermin Tecnológico de Monterrey
Campus Guadalajara, Industridesign
vårterminen 2011.
Konstfack InSpace Inredningsarkitektur
/möbeldesign Masterprogram 2012-14.

FOTO: TOR SVENSSON